

knytter sig til Finantslovens § 26, som har til Overkrift: „Erhvervelse af Jordmø og Afbetaling af Gæld“. Jeg maa her for min egen personlige Regning gjøre en Undskyldning for, at jeg har overfjet, at der er sket en Forrykkelse i Nummereringen. „Endringsforslaget“ under Nr. 31 knytter sig nemlig til Betænkningens Nr. 38 og ikke, som opført, til Nr. 36, og Endringsforslaget under Nr. 32 knytter sig ikke, som opført, til Betænkningens Nr. 38, men til Nr. 36. Forslaget under Nr. 31 gaar ud paa at bevilge 500 Rbd. til Udvidelse af Vandbeholderen paa en Sernbanestation, og Forslaget under Nr. 32 angaar 4,000 Rbd. som Udgift til Undersøgelser og Arbejder m. v. vedkommende Sernbaneanlæg. Der er under Betænkningens Nr. 37 givet en Oplysning, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, idet at der dog knytter sig noget Endringsforslag dertil. Det er ganske interessant Meddelelse, der ere fremkomne angaaende Forbrug af Lørv til Sernbanedrift. En Sernbaneingenieur Distoft har reist i Udlandet, navnlig i Baiern, for efter Ministeriets Opfordring at gjøre sig bekendt med denne Sag, og han har afgivet en meget interessant Beretning, som dog er altsfor omfangsrig, til at den har kunnet finde sin Plads i Betænkningen. Derfor er kun fremsat nogle af de vigtigste Hovedtræk i denne Beretning, og det vil deraf ses, at der i det Hele er brugt et meget betydeligt Kvantum Lørv paa de bayerske Sernbaner. Svad der i Særdeleshed er interessant at lægge Mærke til, er, at man er kommet tilbage til den almindelige Skjærtlørv, efter at man havde gjort Forsøg med maskintilvirkede Lørv, de saakaldte Prestlørv, som man ikke har fundet hensigtsvarende i Forhold til den paa deres Tilvirkning anvendte Bekostning. Det bemærkes endvidere i denne Beretning, at da de danske Lørv, navnlig Mosetørv, i Reglen er af betydelig bedre Bestaaffenhed end de bayerske, og da Kulpriserne her i Landet i Gjennemsnit ere høiere end i Baiern, er der saa meget større Sandsynlighed for, at der kunde være Tale om at indføre Brugen af Lørv paa vore Baner. — Under Nr. 39 i Betænkningen omtales den Dampindbørmaskine, som er anskaffet til Brug i Limfjorden. Det har nemlig viist sig, at man ikke har fundet det rigtigst at holde sig til det Tilbud, der fremkom ved Citationer over denne Maskine, men er derimod gaaet ind paa et underhaanden fremkommet Tilbud. Med Hensyn til Beføstningen er der ikke nogen videre Forskjel, og da Udvalget har maattet erkjende, at Ministeriet i denne Sag har taget et passende Hensyn, baade til at varetage Statskassens Lørv og tillige til at faae det paagjældende Arbejde forsvarlig udført, saa har Udvalget ikke ligefrem villet nedlægge nogen Misbilligelse over, hvad der er sket i dette særlige Tilfælde. Udvalget har her kun villet hævde den almindelige Grundsætning, at

det, naar Noget er udbudt til Citation, ikke er heldigt, at man saaledes underhaanden gaar ind paa andre Tilbud, hvorved naturligvis den Opfordring, der skulde være for Entreprenører til at tilbyde sig ved en Citation, bliver svækket, saa at Citationen paa en Maade bliver gjort til en Proformasag. Jeg tror ikke, at jeg har glemt nogen, i alt Fald ikke nogen væsentlig af de fremfattede Poster, og jeg skal derfor nu foreløbig indskrænke mig til disse Forklaringer.

Justitsministeren: Da det vil være nødvendigt for mig at være tilstede i det andet Thing under en Sags Behandling der, tillader jeg mig allerede nu at tage Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger, navnlig da om de Forslag, der ere opførte paa Risten over Endringsforslag under Nr. 7 og under Nr. 29. Det har selvfølgelig ikke kunnet Undet end være mig kjær, at Udvalget har tiltraadt Forslaget under Nr. 7. Svad Forslaget under Nr. 29 angaar, har jo det erede Udvalg indstillet at bevilge det Bølp af 7,123 Rbd. 69½ Sk., som jeg har fundet det rigtigst at begjære for at yde Dækning til de Kasse og private Personer, der have lidt Stade ved det svigagtige Forhold, som er udvist af afsøde Byfoged og Byskriver Bjørnsen under hans Embedsforøelse. Jeg kan selvfølgelig heller ikke have Noget imod den Bemærkning, der findes i Slutningen af det erede Udvalgs Betænkning, forsaavidt Udvalget der forbeholder sig, at Statskassen holdes skadesløs, dersom de paagjældende Kontrol-embedsmænd ved Dom paalægges Erstatningspligt. Det er en Selvsølge, at forsaavidt der maatte blive paalagt de paagjældende Embedsmænd, som havde at føre Kontrol med afsøde Bjørnsens Kasse og Regnskabsvæsen, nogen Erstatning ligeoverfor Statskassen, da vil denne Erstatning jo falde Statskassen tilgode. Derimod vil jeg ikke anse det rigtigst at indlade at berøre en foregaaende Udtalelse af det meget erede Udvalg, som nemlig, at man puffer Spørgsmaalet gjort til Gjenstand for retslig Undersøgelse og Afgjørelse. Foreløbig være det mig tilladt at bemærke, at naar Udvalget hertil har knyttet den Bemærkning: „Naar Udvaldet heraf foreligger, maa det ogsaa antages, at der paa denne Grundvold kan udsendes nogen Veiledning i Retning af nye og mere betryggende Bestemmelser for det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen“, saa tror jeg, at denne Forventning fra det erede Udvalgs Side ikke vil vise sig at være velgrundet. Jeg antager, at der vil komme til at foreligge bedre Oplysninger om, hvad der i den Henseende kunde være at gjøre, ifølge den Overveelse, som allerede er indledet, og hvortil der er henvist i den Skrivelse til det erede Udvalg, der er trykt i Udvalgets Betænkning, og hvor det navnlig hedder, at det vil blive gjort til Gjenstand for Overveelse, hvorvidt Kontrollen fremtidig kan ordnes paa en mere be-